

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 32. Vindiciæ Pontificis in hac Constitutione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

peruenissent, stimulo conscientiae agitati re-
ditum ad nos postularunt, & pro desertio-
nis venia supplicarunt, quam benigne obtu-
limus. Sed ipsi ausi sunt Pontificalem au-
thoritatem sibi ipsis adscribere, sine Romani
Pontificis auctoritate universale Concilium
convocare, locum Concilii & tempus indice-
re, & valvis Ecclesiarum, aliisque publi-
cis locis per publica instrumenta, etiam fal-
sa indictionem hujusmodi publicare, eisdem-
que instrumentis falsis publice atque impu-
denter uti quosdam S. R. E. Cardinales sui
propositi socios declarando, qui tamen pu-
blicis & privatis scripturis eorum propriis
manibus scriptis, se illis in hujusmodi propo-
sito, neque verbo, neque scripto nunquam
junxisse, seu quomodolibet consensisse pro-
testati sunt.

§. XXXII.

*Vindiciae Pontificis in hac Consti-
tutione.*

Idem vero Cardinales Summo Pontifici
objecerunt, asserentes, decennium post
ultimum universale Concilium etiam contra
Constitutionem Concilii Constantiensis jam
dudum effluxisse, maxime cum Papa jurasset,
& vovisset, illud post biennium ab electio-
ne sua tenere, tempusque interpellare,
& cum de gravibus criminibus notoriis du-
rantibus universalem Ecclesiam scandalizan-

*Raynald. l. c.
n. 9.
A. C. Concil.
Later.
Bull. Const.
27.*

Sæcul. XVI. A.C. 1511. *tibus in capite agendum foret, ad summum Pontificem Concilii congregationem non attingere, sed secundo loco ad Cardinales, qui Pontifici in negligentia non adhæserunt, convocationem Concilii spectare.*

Ad diluendam hanc calumniam Julius respondit: *Hæc omnia ut falsa, ficta, commentitiaque sunt, & non ex zelo charitatis & religionis, sed odii fomite, & inimicitie procedentia, ita omnibus cupimus notum fieri, quod nihil nobis per ultimos undecim annos, quibus Cardinalatus officio functi sumus, magis cordi fuerit, quam celebrari videre generale Concilium, & Romanæ Ecclesiæ statum in melius reformari. Quid enim Alexandro VI. magis nos odiosos fecit, nisi studium generalis Concilii celebrandi? examinent quoque hi Cardinales, & inspiciant omne studium in Pontificatu nostro circa præmissa: nonne omnes Principes Christianos admonuimus de celebrando generali Concilio, deque expeditione in Turcas conciliariter decernenda? Nonne primo Pontificatus nostri biennio Christianos potentatus pacare studuimus, ut conciliatis animis Concilium iniretur. Nulla ergo nostra culpa dilata est Generalis Concilii indictio, ac celebratio. Distulit hæc infelicitas temporum, & instans necessitas recuperandi terras, & jura Romanæ Ecclesiæ.*

Demum prosequitur Pontifex, *si tam ardenter tribus hisce Cardinalibus cordi est,*

se caput generalis Concilii constituere, prius Sæcul. XVI.
 discant, & revolvant Sanctorum Patrum, A. C. 1511.
 & Romanorum vitas Pontificum, & anti-
 quum morem indicendi & convocandi Con-
 cilium, traditiones & leges super his editas
 inspiciant, videbunt hujusmodi Concilia a
 solis Romanis Pontificibus esse indicta, & a-
 liter indicta, rata non fuisse. Quod vero
 attinet ad Constitutionem Concilii Constan-
 tiensis: ea ad octoginta annos servata non
 fuit, & si servata fuisset, ex causis prædictis
 eam licuit nobis transgredi; votum autem
 & juramentum, quod ex prædictis causis
 de jure nobis transgredi licuisset, transgres-
 si non sumus, quandoquidem legitimo impedi-
 mento detenti non potuimus observare. Quod
 autem consingant in nos crimina, non mi-
 ramur, quoniam, teste Hieronymo, schis-
 matici, cum dubitant causas suas damnari,
 in contumelias prosiliunt. Legant gesta
 Concilii Constantiensis, reperient Joannem
 Papam XXIII, de cujus causa agebatur,
 Concilium hujusmodi indixisse, proin ad sum-
 mum Pontificem spectet, & pertineat con-
 gregare Concilium, etiamsi de sua causa a-
 gatur. Sed si hæc omnia cessarent, qua
 ratione ad paucissimos Romano Pontifici
 eorum ambitione insensos, ac schismaticos
 poterit potestas universalis Ecclesiæ devolvi,
 imo potius ab eis usurpari? Adjiciamus
 ergo nunc hujusmodi potestatis abusum o-
 stendere. Trium mensium & quatuorde-
 cims

cims

Sæcul. XVI *cim dierum tempus in suo, ut volunt, editio*
A.C. 1511. *seu convocatione assignant, num poterit tam
 brevi temporis spatio remotissimis Natio-
 nibus Christianis innotuisse &c. . . . Præ-
 terea loci ratio indictionem ipsam nullam
 reddit, quis enim ignorat, Pisas urbem ad eam
 desolationem bello redactam, ut rarissima do-
 mus integris parietibus in illa consistant, &
 ferme nullæ sint, quæ contignationibus, &
 solariis muniantur &c. . . . nec tutus est
 ad Pisas accessus, vel in ea mansio. &c.*

*Igitur ex præmissis, aliisque notissimis
 causis, & habita super his cum S. R. E.
 Cardinalibus matura deliberatione, de eo-
 rundem consilio, & unanimi consensu, ac de
 Apostolicæ potestatis plenitudine indictionem
 schismaticæ conventiculæ, & Ecclesiæ mali-
 gnantium auctores, ac schismatum socios, &
 alias suprascriptas indictiones procuratorio
 nomine Maximiliani electi Romanorum Im-
 peratoris, & Ludovici Francorum Regis
 Christianissimi publicatas, omniaque & sin-
 gula in eis, & contenta, & inde secuta
 quæcunque reprobamus, revocamus, & an-
 nullamus, districtius sub anathematis, &
 maledictionis æternæ ac dignitatum & bene-
 ficiorum Ecclesiasticorum quorumcunque sæ-
 cularium vel regularium privationum, om-
 nibus cujuscunque dignitatis prohibemus, ne
 quovis pacto ad hujusmodi conciliabulum
 accedant, consilium, auxilium, vel favorem
 præstent.*

§. XXXIII.